

Αλληλεγγύη στους 65 διωκόμενους μετανάστες για την εξέγερση στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Αμυγδαλέζας

Ηδη από το 2004 παρατηρούμε ότι η αντιμεταναστευτική ρητορεία του ελληνικού κράτους εντείνεται καθημερινά όλο και παραπάνω. Τα ρατσιστικά πογκρόμ στους δρόμους γίνονται καθημερινό φαινόμενο, το κέντρο της Αθήνας μυρίζει πόλεμο. Ενα πόλεμο χαμηλής έντασης, που θα κλιμακωθεί και θα εκδηλωθεί ξεδιάντροπα πια από το 2009 και μετά. Σε αυτά τα πέντε χρόνια που ακολουθούν – έως και σήμερα – το ρατσιστικό μίσος κράτους και πρακράτους θεσμοθετείται, παίρνει σάρκα και οστά και εκδηλώνεται με μια σειρά από μέτρα, που θα διαφυλάξουν “την τάξη και την ασφάλεια”.

Η επιβολή στρατικοποίησης στην κοινωνία αυξάνεται μαζί με τους πνιγμούς στα σύνορα. Οι μπάτσοι κατακλύζουν τις πόλεις και γίνονται πλέον αναπόσπαστο κομμάτι τους. Η αντιμεταναστευτική πολιτική, δείχνει ξεκάθαρα το πρόσωπο της. Το καλοκαίρι του 2012 κάνει την εμφάνιση της η επιχείρηση “Ξένιος Δίας”. Μια επιχείρηση που έχει σκοπό τη σύλληψη των μεταναστών εργατών χωρίς χαρτιά και τον εγκλεισμό τους, στα καινούρια τότε Κέντρα “Φιλοξενίας”, που εγκαταστάθηκαν σε διάφορες γωνιές του ελληνικού κράτους.

Στα κέντρα κράτησης μεταναστών αναβιώνουν σκοτεινές σελίδες της σύγχρονης ιστορίας καθώς οι συνειρμοί που γίνονται με τα στρατόπεδα συγκέντρωσης είναι αναπόφευκτοι. Στα κέντρα αυτά στοιβάζονται άνθρωποι που μένουν σε χώρους στους οποίους αντιστοιχούν ελάχιστα τετραγωνικά στον καθένα. Κακές συνθήκες διατροφής και ακόμα χειρότερες συνθήκες υγιεινής. Περιπτώσεις ανθρώπων που έχουν καταθέσει αίτηση εθελοντικού επαναπατρισμού ή ασύλου και παραμένουν «φιλοξενούμενοι» εκεί για μήνες αγνοώντας τι θα τους συμβεί, οι οποίοι με το που φτάνουν στην Ελλάδα μπαίνουν σε ένα καθεστώς παρανομοποίησης και αυτό δεν γίνεται τυχαία. Αποτελεί μια ξεκάθαρη πολιτική κράτους και αφεντικών, για την δημιουργία φθηνών και υποταγμένων εργατών προς όφελος της εκάστοτε κυριαρχίας.

Οι μετανάστες εργάτες είναι άνθρωποι οι οποίοι έχουν εκδιωχθεί βίαια από τους τόπους τους, λόγω επεκτατικών πολέμων που διαπράττει η ευρώπη. Το ελληνικό κράτος λαμβάνει μέρος σε αυτά τα σχέδια ως δήθεν ειρηνευτική δύναμη και άλλες φορές υποστηρίζει ανοιχτά αυτούς τους πολέμους. Είναι ξεκάθαρο πώς οι μετανάστες στην συντριπτική τους πλειοψηφία προέρχονται από αυτές τις χώρες (αφγανιστάν, συρία, ιράκ). Επίσης σε άλλες περιπτώσεις γίνεται ένα χωνευτήριο πληθυσμών από την ασία (πακιστάν, μπαγκλαντές) και αφρική όπου η ευρώπη έχει καθυποτάξει αιώνες τώρα απομυζώντας τον φυσικό πλούτο αυτών των τόπων. Οι μετανάστες ερμηνεύονται για την άρχουσα τάξη ως πάμφθυνα εργατικά χέρια, πιάνοντας όλη την γκάμα της φθηνής και “αόρατης” εργασίας από τις γεωργικές και οικοδομικές εργασίες, έως τις φάμπρικες και τις βιοτεχνίες, ενώ η ντόπια μαφία δεν διστάζει πολλές φορές να τους διαχειριστεί για το παράνομο εμπόριο και την πορνεία.

Το τελευταίο στάδιο λοιπόν της εκμετάλευσης των μεταναστών από το κράτος και τα αφεντικά είναι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, πάντα με τη συγκατάθεση του κράτους. Με τον εγκλεισμό τους, επιτυγχάνεται ο ένας από τους πολλούς τρόπους διαχείρισης που έχει το κεφάλαιο για το περισσευούμενο εργατικό δυναμικό και η μετακύλιση των ευθυνών του καπιταλισμού για τον σύγχρονο εξευτελισμό της εργατικής τάξης. Γιατί, ως γνωστόν, “για όλα φταίνε οι μετανάστες” όπως διατείνονται οι φασίστες της άρχουσας τάξης.

Στις 10 Αυγούστου 2013 στην Αμυγδαλέζα η αυξανόμενη εντροπία και η αύξηση του ορίου εγκλεισμού από 12 σε 18 μήνες, οδήγησε στην έκρηξη των εγκλειστων μεταναστών στο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Οι μετανάστες εργάτες έδειξαν ότι δεν έχουν χάσει την μαχητικότητα και την αξιοπρέπειά τους. Εξεγέρθηκαν πυρπολώντας τα κοντινέρ που τους είχαν στριμώξει και επιτέθηκαν στους ανθρωποφύλακες με ότι έβρισκαν μπροστά τους. Κάποιοι κατάφεραν να αποδράσουν από το

ελληνικό "guantanamo" όπως οι ίδιοι οι μετανάστες έχουν ονομάσει τα κέντρα κράτησης. Έτσι για κάποιες ώρες το καθεστώς εγκλεισμού κατεδαφίστηκε και οι μετανάστες δημιούργησαν έναν πύρινο δίαυλο για να επικοινωνήσουν με τους "έξω" την κόλαση την οποία ζουν καθημερινά. Οι μπάτσοι με τις ενισχύσεις που κατέφθασαν κατάφεραν και κατέστειλαν την εξέγερση. 65 μετανάστες συνελήφθησαν και κατηγορήθηκαν για την εξέγερση. Μετά από 2 μέρες βασανιστηρίων στο αλλοδαπών στην Π. Ράλλη και στο Α.Τ. Μενιδίου μεταφέρονται στα δικαστήρια χωρίς δικηγόρους και χωρίς μεταφραστές. 24 εξ αυτών προφυλακίζονται και οι υπόλοιποι επιστρέφουν στα κέντρα κράτησης όπου υπόκεινται σε ακόμα πιο βίαιη διαχείριση απ' ότι πριν, απαγόρευση προαυλισμού, περιορισμό στα κοντέινερ χωρίς ρεύμα, στέρηση επικοινωνίας, ακόμα και καταναγκαστική εργασία για να καθαρίσουν το στρατόπεδο και τα αυτοκίνητα των μπάτσων.

Η οπτική που αναπτύσσεται γύρω από το συγκεκριμένο γεγονός λαμβάνει διαστάσεις μιντιακού χαρακτήρα προσπερνώντας όλα αυτά που ενστικτωδώς θα οδηγούσαν στην ολοκληρωτική καταστροφή τέτοιου είδους κολαστηρίων. Τα καθεστωτικά μέσα ενημέρωσης εσκεμμένα τις πρώτες ώρες της εξέγερσης αποσιωπούν το μέγεθος της, κάνοντας λόγο για "μικροεπεισόδια" τα οποία η ελληνική αστυνομία διαχειρίστηκε με επιτυχία. Τις επόμενες μέρες περιστρέφουν την συζήτηση γύρω από το ότι οι μετανάστες έβαλαν φωτιά στο κοντέινερ που φιλοξενούνταν και ότι κάποιος απέδρασαν από τον χώρο "φιλοξενίας" επειδή παρατάθηκε ο χρόνος κράτησής τους. Αργότερα αναπόφευκτα έρχονται αντιμέτωποι με τις άθλιες συνθήκες στις οποίες ζουν οι μετανάστες. Είναι ξεκάθαρο το λογικό άλμα που πραγματοποιείται πάνω από την ίδια την ύπαρξη αυτών των κέντρων "φιλοξενίας" με σκοπό να νομιμοποιηθεί στις συνειδήσεις της κοινωνίας η ύπαρξη αυτών, αλλά και κάνοντας μια κριτική στις συνθήκες για να καμουφλαριστεί η απάνθρωπη συμπεριφορά και η φασιστική λογική του κράτους και των αφεντικών.

Για εμάς τα πράγματα είναι μια ξεκάθαρη πολιτική επίθεση. Ένας πόλεμος που έχουν κηρύξει τα αφεντικά και το κεφάλαιο σε όλους εμάς, με τις συνεχείς υποτιμήσεις της εργατικής μας δύναμης, με την εξαθλίωση της καθημερινότητας μας στους χώρους εργασίας, στις γειτονιές μας, στην ιδιωτικοποίηση της υγείας, των μέσων μαζικής μεταφοράς, της ηλεκτροδότησης, των δημόσιων χώρων και των εκτάσεων φυσικού πλούτου.

Αυτή η επέλαση της φτώχειας και του στραγγαλισμού κάθε ανθρώπινης ύπαρξης μαζί με την φρίκη των πολέμων που μαίνονται σε διάφορες γωνίες της γης είναι οι αιτίες που οδηγούν στην μετανάστευση. Σκόπιμα δηλαδή δημιουργούνται πληθυσμιακές ομάδες χωρίς ελπίδα για να δημιουργηθούν φτηνά εργατικά χέρια χωρίς καμία αξίωση για διεκδίκηση.

Οι μετανάστες λοιπόν, ανεξάρτητα από τον βαθμό της πολιτικής τους συνείδησης, αποτελούν σάρκα από την σάρκα των καταπιεσμένων, των απόκληρων αυτού του κόσμου που το μόνο πράγμα που τους έχει απομείνει είναι η εργατική τους δύναμη την οποία ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός έχει βαλθεί να υποτιμήσει και να τους χρησιμοποιεί ανάλογα με τα συμφέροντά του. Έτσι οι μετανάστες σε αναζήτηση καλύτερων συνθηκών καταλήγουν να παλεύουν με τα κύματα του αιγαίου, με τραγικά αποτελέσματα πολλές φορές, να γίνονται θύματα ακραίας εργατικής εκμετάλλευσης από τα ντόπια αφεντικά, π.χ. Μανωλάδα, να γίνονται στόχος φασιστικής βίας και δολοφονιών στους δρόμους και να φυλακίζονται στα κέντρα κράτησης όπου τους στερείται η ελευθερία, μαζί με την ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.

Την Δευτέρα 3 Νοέμβριου 2014 ξεκινά το δικαστήριο των κατηγορούμενων μεταναστών για την εξέγερση στο κέντρο κράτησης της Αμυγδαλέζας, τον Αύγουστο του 2013. Ολοι εμείς το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να στεκόμαστε αλληλέγγυοι στο πλευρό των κατηγορουμένων και όλων των μεταναστών. Γιατί οι μετανάστες δεν είναι κάποιοι "άλλοι" για τους οποίους συμβαίνουν αυτά. Οι μετανάστες είναι κομμάτι της τάξης μας, μαζί με εμάς τους άνεργους, τους ανασφάλιστους και του επισφαλώς εργαζομένους με εξαντλητικά ωράρια, τους φοιτητές και μαθητές που βλέπουν το μέλλον τους ήδη κατεστραμμένο, αυτοί οι οποίοι θα στήσουμε ανάχωμα στα σχέδια των εξουσιαστών αυτού του κόσμου. Είμαστε αυτοί που οργανωμένοι από τα κάτω, με αντιθεσμικούς και ακηδεμόνευτους αγώνες, ισότιμα και αντιιεραρχικά θα γκρεμίσουμε κάθε κέντρο κράτησης, κάθε φυλακή, κάθε εξουσιαστικό μοντέλο και θα οικοδομήσουμε μια κοινωνία ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης.

**Οι μετανάστες είναι αδέρφια ταξικά
στρατόπεδα συγκέντρωσης
ποτέ και πουθενά.**

Πορεία αλληλεγγύης:

Παρασκευή 31 Οκτωβρίου, πλ. Βικτωρίας 18:00 μ.μ.

Συγκέντρωση αλληλεγγύης:

Δευτέρα 3 Νοεμβρίου, πρωτοδικείο (Δέγλερη) 9:00 π.μ.

αναρχική συλλογικότητα

απόπυρα

στην Ηλιούπολη

apopyra@espiv.net - apopyra.espivblogs.net